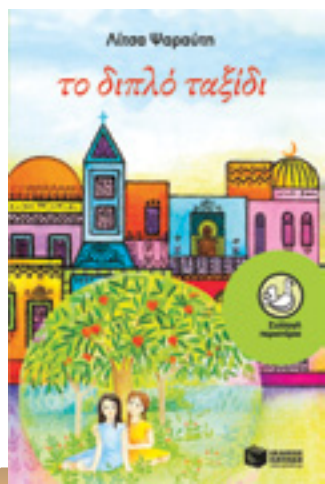

Έγραψαν για το βιβλίο...

Το διπλό ταξίδι

Λίτσα Ψαραύτη

Συλλογή: Περιστερία

«Οι δραστικότερες ιστορίες προσφύγων είναι όσες εστιάζουν στο “εκεί”, στην αβίωτη συνθήκη από την οποία οι άνθρωποι αυτοί αναγκάζονται να δραπέτεύσουν. [...]

Υπάρχει, ωστόσο, μια μάλλον άγνωστη ιστορία ελληνικής προσφυγιάς, που καταγράφηκε σε ένα αυτοβιογραφικό βιβλίο για παιδιά (διαβάζεται κάλλιστα και από ενήλικες!), στο *Διπλό ταξίδι* της Σαμιώτισσας συγγραφέως Λίτσας Ψαραύτη.

Πόσοι άραγε γνωρίζουν ότι μετά τη συνθηκολόγηση της Ιταλίας το 1943 και τον ανηλεή βομβαρδισμό της Σάμου από τους Γερμανούς μεγάλο μέρος των κατοίκων της την εγκατέλειψαν όπως όπως με κατάληξη την παλαιστινιακή Γάζα και την «ακυβέρνητη» Ιερουσαλήμ; Η σκηνή του βομβαρδισμού που ακολουθείται από τον τρόπο του πνιγμού στη βάρκα και συνεχίζεται με τα βάσανα και τους κινδύνους του πρόσφυγα στη Μέση Ανατολή είναι ένα παράξενο *rewind* της διαδρομής των σημερινών προσφύγων. Θα άξιζε τον κόπο να σκύψουμε ξανά πάνω σε αυτό το σπάνιο ντοκουμέντο που μας προσφέρει η ελληνική λογοτεχνία για παιδιά και εφήβους».

Μαρία Τοπάλη, *ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ* 5.12.2015

«Η συγγραφέας, με τον τόνο τρυφερότητας και ποιήσης που διακρίνει τη γραφή της, κατορθώνει ν' απαλύνει την τραγικότητα των περιστατικών. Έχει μάλιστα την ικανότητα να σε κάνει να περνάς από την αγωνία στην ανακούφιση, από την πίκρα στη χαρά, να βρίσκεις ομορφιά και στο πιο άχαρο περιβάλλον. Αξίζει να διαβαστεί απ' όλους κι ιδιαίτερα από τη νεολαία, για να την κάνει να μάθει, να συγκινηθεί, να σκεφτεί...»

Βιτώ Αγγελοπούλου, *ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ* 24.7.1988

«Η Λίτσα Ψαραύτη, με το καινούριο της βιβλίο *Το διπλό ταξίδι*, μας δίνει ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον και γοητευτικό μυθιστόρημα, νεανικό, που και πλοκή έχει και περιπέτεια και διάρκεια, στοιχεία που πάντοτε κάνουν το βιβλίο επιθυμητό. Η συγγραφέας, με ζωντανή και διαρκή παρουσία στα γράμματά μας και με αληθινό ήθος κι ευγένεια χαρακτήρα, χαρίσματα που όλο πάνε να εξαφανιστούν στις μέρες μας, μα και που όλο και ξεπροβάλλουν, όταν υπάρχουν και καθρεφτίζονται στο έργο του δημιουργού, με το βιβλίο της αυτό γυρίζει σελίδες μιας ιστορίας σχεδόν άγνωστης στους περισσότερους από μας και θίγει το θέμα

Έγραψαν για το βιβλίο...

μιας άλλης προσφυγιάς άμεσα, μα με τόνους χαμηλούς και διακριτικούς. Θα πούμε όμως ακόμα πως το βιβλίο είναι γραμμένο σε ωραία γλώσσα, τρυφερή, πλούσια, χυμώδη, αλλ' ωστόσο διακριτική».

Ελένη Σαραντίτη, *ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ* 22.10.1988

«Η Λίτσα Ψαραύτη με εφόδια τη γνώση των γεγονότων, τον ουμανισμό και την αντικειμενικότητα καταφέρνει και τη δικιά της άποψη να καταθέσει, αλλά και τον αναγνώστη της να τον οδηγήσει σ' έναν τριπολικό προβληματισμό. Πέρα από αυτά, το βιβλίο, καθώς είναι γραμμένο σε μια απλή γλώσσα, καθώς διαθέτει μια συνετή παρουσίαση των συναισθηματικών φορτίσεων και καθώς, τέλος, χαρακτηρίζεται από την αμεσότητα της προσωπικής κατάθεσης, καταφέρνει και τους ήρωές του να παρακολουθήσει μυθιστορηματικά και κάποιες μορφολογικές αναζητήσεις να διεκπεραιώσει επιτυχώς. Αυτό, όμως, που φαίνεται ότι φιλοδόξησε να κάνει η Λίτσα Ψαραύτη ήταν ένα κείμενο καλό, καθημερινό και αφτιασίδωτο. Μιας και το πέτυχε, η κάθε διάθεση διαφωνίας παύει αυτόματα και να υφίσταται».

Μάνος Κοντολέων, περ. *ΔΙΑΒΑΖΩ*

«Το *Διπλό ταξίδι* είναι ένα πολύ ωραίο βιβλίο. Περιγραφές δυνατές, γρήγορες ψυχογραφικές τομές, ζωντάνεμα της ατμόσφαιρας. Με μια ζεστή από καρδιάς γραφή, χωρίς άχρηστες περικοκλάδες και δήθεν παιδαγωγικούς γλυκασμούς, μας ξεδιπλώνει τον κόσμο της. Το *Διπλό ταξίδι* είναι σίγουρα ένα κόσμημα της σαμιακής λογοτεχνίας».

Κώστας Ι. Καλατζής, *Συμπόσιο Σαμιακής Λογοτεχνίας*, 1989

«Αφήγηση απλή, απέριπτη, αλλά και κατά σημεία πυκνή και γεμάτη πάθος, κρατεί αδιάπτωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Δυο ακόμα στοιχεία μπορούν να εγγραφούν στο ενεργητικό του βιβλίου: Το ένα είναι η παιδική ματιά με την οποία αντικρίζονται γεγονότα και καταστάσεις που το μεγαλύτερο μερτικό τους πέφτει πάνω στους μεγάλους. Το δεύτερο είναι η αντικειμενικότητα με την οποία παρουσιάζονται και κάποτε σύντομα σχολιάζονται τα διάφορα μεγάλα πολιτικά γεγονότα, που βρίσκονται πίσω από τις πολεμικές συγκρούσεις. Μαζί μ' αυτά κι ένας διάλογος ζωηρός και παντού παρούσα μια φρεσκάδα, καθώς και το ανθρώπινο στοιχείο που διαπνέει όλο το έργο της».

Χάρης Σακελλαρίου, *Επιθεώρηση Παιδικής Λογοτεχνίας*, 1989